

Apotekerne have haft indtil 600 pCt. i Avance, og jeg tror, at den fri Konkurrence vilde kunne regulere dette Forhold. Det er altsaa Udvalgets Flertals Mening og til Dels ogsaa Mindretallets, som nu vil motivere sit Standpunkt, og som i Realiteten er enig med os, idet det ærede Medlem vil stemme for Dagsordenen. Det er Flertallets Standpunkt at opfordre Ministeren til over alt, hvor der ytrer sig Trang dertil og i langt større Udstrækning end hidtil, at oprette Apoteker, hvis det ikke paa nogen Maade er muligt at komme til en Overenskomst med de reelle Apoteker og derved skaffe denne Anstødssten af Vejen. Udvalget opfordrer Ministeren til at fremsætte et Lovforslag om Apotekervæsenet i den af Udvalgets Flertal antydede Retning. Jeg vil haabe, at den ærede Minister med Velvilje vil modtage denne Dagsorden og ad Aare komme til Rigsdagen med Forslag om en fornuftig og rimelig Afløsning af de reelle Privilegier, hvis juridiske Ret efter min Mening ikke er saa stor, som mange bilde sig ind. Det komme vi imidlertid til nærmere at undersøge, naar vi skulle debattere denne Sag. Skulde det vise sig, at det ikke er muligt at komme den Vej, skulde der stilles saa store Fordringer fra de reelle Apotekers Side, at dette Ting og maaske det andet ogsaa vilde finde det finansielt uoverkommeligt, have vi det Middel stadig at oprette flere ny Apoteker. Det er en Kur, der er fornuftig og praktisk, det er jeg overbevist om. Hvis denne Dagsorden kunde føre til, at vi faa dette Forhold alvorlig undersøgt og Spørgsmaalet om den juridiske Ret til disse Apoteker afgjort, tror jeg, det er Begyndelsen til virkelig og for Alvor at komme frem paa dette Omraade. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for den af Flertallet foreslaaede Dagsorden, som er tiltraadt af Mindretallet.

Høgh-Guldborg: Denne Sag har jo været forelagt det høje Ting i 1896 den 14de December og 1897 den 6te Oktober, og Tinget har begge Gange ladet den gaa i Udvalg, som ikke har afgivet Betænkning. For at fremme denne Sag havde det været heldigt, om dette var sket, at der var afgivet Betænkning et Par Aar tidligere, saa havde vi været saa meget længere fremme. Jeg mener i det hele, at det havde været det heldigste, om man havde behandlet det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, det indeholder et godt Grundlag for Forhandling. Det

indeholder adskillige Bestemmelser, som jeg synes, Samfundet havde Interesse i, Bestemmelser om, at Apotekerne selv skulde drive deres Apoteker, at de ikke maa bortforpagte og ikke overlade det til andre, at Enker ikke maa fortsætte Driften af Apoteket, at Apotekere, der drive Apotek, skulde bo i deres Ejendomme; det opgiver Hjelpeapoteker og foreslaar subventionerede Apoteker, hvor de tiltrænges, men ikke kunne svare sig; det indeholder Bestemmelser, som ogsaa skulde gælde for Apoteker, der ere stiftede ved reelle Privilegier; det indeholder endvidere Bestemmelser om Apotekers Drift under Konkurs og Dødsfald, og det indeholder endelig forskellige Regler om, hvortil den Fond, der er grundlagt ved Lovene af April 1894 og April 1895 kunne anvendes, saaledes blandt andet til de nævnte subventionerede Apoteker og til Understøttelse til Enker og Apotekere, som af Svaghed eller forskellige Forhold maa fratræde deres Apotek m. m. Jeg tror, der var Grunde nok til, at det var ønskeligt, at man efter den Anledning, Apotekerkommissionens Betænkning pag. 1 gav, havde taget denne mindre Reform op. Derfor behøvede man jo ikke at tabe den anden større af Sigte. Angaaende den nævnte Fond, der er stiftet ved Lovene af 1894 og 1895, staar der, saa vidt jeg erindrer, i en af de sidste Paragrafer af disse Love, at der ikke uden Lovgivningsmagts Samtykke maa disponeres over samme. I Motiverne til disse Love og i Apoteker-Kommissionens Betænkning af 1894 udtales om Fonden, at det var naturligt, at den anvendtes til „Sundhedsvæsenets, særlig Apotekervæsenets Fremme“. Jeg tror, at begge disse Dele have Krav paa, at der lovgives om Fondens Anvendelse, og de foreslaaede Anvendelser forekomme mig i og for sig ikke uheldige. Jeg maa altsaa beklage, at man ikke har undergivet det fremlagte Forslag en Realitetsbehandling. Naar jeg ikke desmindre subsidiært kan gaa med til at stemme for den af Flertallet fremlagte Dagsorden sker det kun i Henhold til, hvad jeg i min Mindretalsbetænkning har udtalt derom, og skal jeg hertil kun gøre nogle faa yderligere Bemærkninger. Jeg tror ikke i og for sig, at det er saa paatrængende, eller at der er nogen stærk Anledning til at se at blive af med de reelle Privilegier, og navnlig frygter jeg for, at Afløsning af dem vil enten komme til at koste Staten eller Publikum en hel Del og alt for mange Penge. Det er allerede af den ærede Ordfører sagt, at de